

V DRUGIH DRŽAVAH.

Bivši avstrijski zvezni kancler dr. Seipel je odložil radi bolehnosti mesto kot načelnik krščansko sicijske stranke.

Odcop od rumunske kmetijske stranke. V Rumuniji je na vladi mogoča kmetijska stranka. 20 poslancev iz Besarabije je podalo izjavo, da bodo ustanovili posebno stranko, ki bo še nadalje podpirala vlado.

Iz londonskih razorožitvenih posvetovanj. Po časopisnih poročilih je bil dosežen na dolgotrajnih razorožitvenih posvetovanjih v Londonu ta-le sporazum: V najvažnejših točkah se je sporazumelo pet velesil: Anglija, Amerika, Japonska, Francija in Italija. Pot sporazuma razorožitve na morju je ubrana še posebej med: Angleži, Francozi ter Italijani. Vsa še sporna vprašanja med ravnokar navedenimi tremi velesilami se bodo obravnavala bodisi diplomatskim putem ali pa s pomočjo Društva narodov.

Akcijski buditelja Indije. Obširno smo opisali v našem listu, kako se je dvignil buditelj Indije Ghandi iz svojega bivališča ter se podal peš preko Indije do morja, da bi začel pridobivati iz morske vode sol, katera je v Indiji angleški monopol. Ghandiju so sledile na tej poti nepregledne množice. Vse je pričakovalo, da bodo Angleži Ghandija zaprli, ko bo dosegel cilj in se lotil pridelovanja soli, kar se pa ni zgodilo. Voditelj indijskega gibanja mirno prideluje sol, Angleži so stegnili roke le po par njegovih prijateljih, jih zaprli in obsodili na eno leto ječe. Ghandijev odpor proti Angležem je našel odmev v vseh slojih Indijcev in tudi med dijaštvom in je položaj Angležev presneto opasen.

Diktator Rusije Stalin napoveduje nadaljevanje neizprosne boje proti samostojnim kmetom. Stalin zagotavlja, da bo vlada nadaljevala iztrebljenje samostojnih in bolj premožnih kmetov, takozvanih »kulakov«. Glede izvajanja skupnega gospodarstva (kolktivizacije) ne bo nikakega popuščanja. Sedajni odmor je nekaj začasnega. Po Stalinovem prerokovanju ne bo do pričetka leta 1934 na celim ruskem ozemlju niti enega zasebnega kmečkega gospodarstva.

Priporočila se pri nakupu blaga manufakturna trgovina
M. E. SEPEC
463 Maribor, Grajski trg. šte. 2

Pri poغنونju arterij v možganih in srcu dosežemo pri vsakdanji uporabi male množine »Franz Josefova« vode iztrebljenje črevesa brez hudega pritiska. Cenjeni učenci na klinikah za notranjo medicino so dosegli celo pri polustransko ohromelih s »Franz Josefovo« vodo najboljšo uspeha pri iztrebljanju črevesa. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

ZA NEDELJO

Križarji na pohodu.

II.

Jeruzalem v rokah križarjev.

Ko je bila osvojena Antiohija ter premagana Kerbogova vojska, so šli križarji preko Beryta, Sidona ter Tyra v Akko. Tamošnji manjši knezi so prosili za prijateljstvo in dajali križarjem živila; mohamedanci so se branili ter ustavljali le v najbolj važnih soteskah. Iz Akke se je pomikalo križarsko vojaštvo preko Cezareje v Emavs. Ko so zaznali križarji, da so že prav blizu Jeruzalema, jih ni bilo mogoče zadržati. Nekateri so se podali iz Emavs v noči proti Jeruzalemu hosi. Vsak je hotel prvi videti Jeruzalem.

Slednjič so se pokazale iz daljave strehe svetega mesta; vsi križarji so se spustili na kolena, poljubljali tla, jokali od ganutja; nato so pa zapeli slovesno zahvalno pesem od veselja ter navdušenja. Cilj tako dolgega hrepeneja, bojev ter trpljenja je bil dosežen.

Dne 7. junija 1099 se je utaborila križarska vojska, še 20 tisoč mož, pred vrati Jeruzalema, ki je bil obdan z močnim obzidjem, branili so ga visoki stolpi ter 40 tisoč mož pod poveljstvom hrabrega Itikhara Eddauleha. Mesto je bilo tudi zadostno preskrbljeno s prehrano. Križarji so se hoteli polastiti mesta v naskoku, ki pa je bil odbit 12. junija; prisiljeni so bili, začeti z oblego. Morali so zgraditi napadalne stolpe, stroje za metanje kamenja in les za te priprave so poiskali v okolišju. Nepopisno so trpeli križarji v poletnem času od vročine. Primanjkovalo je vode. Studence ter cisterne v jeruzalemski okolici so Turki zasuli pred oblego. Veliko jih je pomrlo, mnogi so bežali izpred mesta nazaj k morju, nekateri so hoteli vsaj poljubiti jeruzalemsko obzidje, a so jih mohamedanci streljali s puščicami ali pobijali s kamenjem.

Ko je bilo pomanjkanje na vrhuncu, so pripeljale ladje iz Genove živila, vina in stavbenike strokovnjake. Križarji so prejeli sporočilo, da hiti Turkom na pomoč mohamedanska vojska iz Egipta. Dne 8. julija so se pripravili na odločilni naskok s procesijo na Ojlsko goro. Dne 14. julija je pričel naskok, kristjani so se borili kot en mož, celo ženske so pomagale v boju. Zastonj! Dne 15. julija je pričel boj znova; sedem ur so se bojevali brezuspešno.

NOVICE

Našim fantom vojakom, orožnikom in finančnim stražnikom izven Slovenije. Od naših vrlih slovenskih vojakov ter orožnikov in finančnih stražnikov je prejel »Gospodar« toliko velikonočnih čestitk, da je nemogoče objaviti radi pomanjkanja prostora imena vseh gratulantov. Hvala prisrčna za voščila

no, križarjev se je lotevala malodušnost, vse je šepetalo o umiku.

Naenkrat je zagledal Gottfried, eden od vojskovodij, na Oljski gori moža z železnim ščitom: »Sv. Jurij sam prihaja na pomoč,« se je razleglo med križarji. Križarska vojska se je pognala znova v bojni metež ter pripeljala pred mestno obzidje oblegovalne lesene stolpe, ki so bili višji kot zidovje. Iz stolpov so spustili na zid moste. Križarji so se povzpeli preko obzidja in Gottfried je bil med prvimi, ki so odprli mestna vrata. Skozi odprta vrata se je zagnala križarska vojska s tako silo, da se jih je mnogo zadušilo. Nato se je razvil grozovit poulični boj. Križarji niso poznali milosti ne za mohamedance in ne za Jude. Kri je curkal od stognic mestnih hiš in konj so gazili po njej preko kopit. Radi dolgega trpljenja, bojov ter zasmehovanja so žalibog pozabili kristjani, da so se bojevali v službi božji ter iz ljubezni do Boga in da so imeli tudi njihovi sovražniki pravico do usmiljenja.

Zmagevalci so bili v tolikem razburjenju, da so mislili, da jih obletavajo duhovi umrlih križarjev. Slednjič so vendarle odložili orožje, si umili kri z rok, oblekli snažna oblačila, ter stopali ponizno skesanega srca med vzdihli ter solzami, hosi po svetih mestih in jih poljubljali z največjo pobožnostjo. Pri cerkvi vstajenja je prihitela križarjem nasproti mestna duhovščina, prepevajoč zahvalne pesmi. Z nepopisnim navdušenjem so poljubili kraj, kjer je trpel Gospod. Bilo je ganljivo, gledati narod v tako globoki pobožnosti. Povsod solze, povsod vzdihli, a ne iz žalosti ali strahu, ampak iz goreče notranje pobožnosti. Nekateri so se izpovedovali svojih grehov ter objubljali, da jih ne bodo več storili; drugi so razdali celo imetje ubogim; njihovo največje bogastvo je bil dan — zmage.

V zmagovalstvu, v obiskih svetih mest, v čiščenju mesta od trupel padlih so minuli prvi dnevi po zavzetju Jeruzalema. Križarji so se kmalu udomačili v svetem mestu.

*

Letos bodo pasijonske igre v Oberrammerngau. V letošnjem majniku se bodo vršile v Oberrammerngau svetovno znamenite pasijonske igre skozi 4 mesece. Zadnje so bile leta 1922 mesto 1920, torej z dveletno zamudo. Priglasila za udeležbo so letos iz Amerike ogromni. Občina Oberrammerngau je najela posojilo 1 milijon mark, da bo preskrbljeno obiskovalcem za stanovanja in druge ugodnosti.

In tudi »Slovenski Gospodar« Vam želi: Veselo ter srečno aletujo in ostanite mu zvesti tudi izven mej mile nam Slovenije in na skorajšnje svidenje!

Častni predsednik Zveze slovenskih vojakov umrl. V Ljubljani je 11. aprila je umrl soustanovitelj Zveze slovenskih vojakov in častni njen predsednik gosp. major v pokoj Martin Colarič v starosti 59 let. Slovenski vojak izza svetovne vojne ga dobro pozna, ker je bil obče priljubljeni poveljnik sanitete pri 28. diviziji, katero je spremljal po vseh

bojnih poljanah. Služil je tudi v jugoslovanski vojski do leta 1923. Vsi oni, ki so pa obiskali vsakoletne sestanke zveze na Brezjah, so ga videli ter slišali tamkaj, kako je tolažil in navduševal bivše bojvnike. Vrlemu ter neustrašemu Slovencu in očetu slovenskega vojaštva ostani ohranjen časten in hvalen spomin!

Velikonočne pozdrave so poslali uredništvu cenjenim naročnikom in čitateljem »Slovenskega Gospodarja« iz Francije: Ivan Rečnik, Drago ter Ivo Bračič iz Ponikve ob južni železnici in Martin Arnič iz Ljubnega.

Duhovniške spremembe. Za kaplana ekspozita v Hotizi pri Dolnji Lendavi je imenovan s 1. majnikom g. Ignac Godina; dosedanji hotiški kaplan g. Matija Zdravec pride za kaplana v Št. Ilj pod Turjakom.

Novi patrijarh. Na mesto umrlega patrijarha srbske pravoslavne cerkve je bil izvoljen in imenovan od kralja metropolit v Skoplju Barnaba, ki je star 50 let.

Zveza slovenskih vojakov iz svetovne vojne javlja, da bo letos njen edini in glavni sestanek le na Brezjah, in sicer 10. avgusta. Vršila se bodo sicer razna odkritja, glavna skupščina bo pa samo na Brezjah.

Prav ugodno zvezo našega mesta s Šoštanjem in Celjem bo 15. aprila omogočilo avtopodjetje Kušel v Vitanju. S tem dnem bo vpostavljen med Šoštanjem, Slovenjgradcem in Dravogradom naslednji vozni red: I. Odhod iz Šoštanja ob 7 uri, prihod v Slovenjgradec ob 8.30; odhod iz Slovenjgradca ob 9.30, prihod v Dravograd-Meža ob 10. uri. — II. Odhod iz Meže-Dravograda ob 10.30, odhod iz Slovenjgradca ob 11.30, prihod v Šoštanj ob 12.50. — III. Odhod iz Šoštanja ob 13. uri, prihod v Dravograd ob 15. uri. — IV. Odhod iz Dravograda ob 16.30, prihod v Šoštanj ob 18.45. — Natančni vozni red se nahaja na vseh avto-postajah.

Požar uničil 90 poslopij. Zadnje nedeljo krog pol dne je izbruhnil požar v vasi Zaluka pri Metliki na Kranjskem. Zgorelo je 30 posestnikom 90 poslopij, veliko živine, gospodarsko orodje in celo denarni prihranki. Gasiti ni imel kedo, ker so bili tedaj krepki ter odrasli ljudje v cerkvi in povrh pa so strehe krite s slamo.

Še stotisoč Nemcev pogrešanih. Kakor izkazujejo zbrani podatki, je zdaj 11 let po vojni, še vedno okrog 100.000 bivših nemških vojakov, o katerih nimajo nikakih poročil, so li kje živi ali ne. O velikem številu teh domneva, da so bili v Rusiji vjeti in so si tam ustanovili svoj dom.

Čudna posledica operacije. V Budimpešti je bila operirana upokojena učiteljica Adela Hegedüs. Operacija je uspela, a takoj zatem so pognale ženski mustače ter brada, da zgleda kakor kak starejši ter močno bradati kapucin.

Kako je jezdi madžarski grof? Pred dobrimi 70 leti je bil znan po celi Avstro-Ogrski kot najboljši drzen jezdec madžarski grof Šandor. Na konju se je upal po ozkih stopnicah v zvonike, skakal je preko branjevk na trgu itd. Še danes se blesti na gradu njegove posesti v Biji zlat napis, ki oznanja, da je skočil grof na angleškem konju preko vode sedem in pol metra na široko in na visoko pa 181 cm. Ko je zvedel za grofov skok na širino nek dragonski korporal, je vadijal, da bo skočil tudi on na svojem vojaškem konju, ko se bo zadostno odpočil, ravno tako na široko kakor grof. Korporal je dobil stavo. Svoječasni najdrznejši jezdec Šandor je slednjič znorel in prebil 20 let v blaznici. Ko so ga peljali k pogrebu 3. marca 1878 na Dunaju, so ušli konji z njegovo krsto.

Grška junakinje. Grška republika slavi letos stoletnico neodvisnosti ter osvoboditve izpod turškega jarma. Ob tej priliki so se spomnili tudi onih žensk junakinj, ki so se borile ob strani svojih mož za svobodo domovine. — Posebno omenja stoletna spomenica te le junakinje: Prebivalci grškega mesta Suli so se borili proti Turkom tri leta. Slednjič je osvojil mesto s pomočjo izdajstva paša Ali v septembru 1803. — Hrabrim branilcem mesta je obljubil prosti odhod z orožjem, ženami in otroci, a je po turški navadi prelomil besedo, napadel odhajajoče iz zasede ter zapovedal vse poklati. Enemu delu Grkov se je pa kljub temu posrečilo, da je ušel in pribežal v trdnjavo Zalengo, ki je bila pozidana na skali ter obdana z globokim prepadom. Kmalu je izsledil Ali paša begunce in pričel z oblego trdnjave, kjer je primanjkovalo orožja, municije ter prehrane. V najhujši stiski so sklenile žene trdnjave, da bodo žrtvovale svojo deco ter sebe, da se rešijo turške sužnosti. Najprej so pometale preko obzidja v prepad otroke in nato skočile še same v brezno. Moška posadka je napravila v noči nato izpad. Od 800 mož je doseglo le 150 mesto Parga, ki je bilo pod pokroviteljstvom Rusije. Veliko ulogo je igralo v grških bojih 120 jadrnic. Imenovali so se: brodovje puntarjev in je bilo zgrajeno ter vzdrževano le od žensk. Eni ladji je poveljevala celo dobo bojov Grkinja Bubilina. Mlada bogata Grkinja Maden Mavroveni je oborožila dve jadrnici in obljubila svojo roko onemu junaku, ki bo premagal Turke. Razven tega je zbrala 16 kompanij vojaštva, kateremu je poveljevala in se tudi borila lastno-ročno proti Turkom.

Ko bom star 80 let, bom še le lašten. Neki g. Kellog je v nekem avstralskem časopisu zapisal to-le: Najboljši čas moškega življenja je med 70. in 80. letom. Mlajši in srednje stari ljudje mislijo, da smo mi starejši ljudje že pre-stari, da bi se še mogli veseliti, da smo že prešli leta dobrega, veselega življenja. Niso na pravi poti. Starejši ko postajamo, več kratkočasje imamo, ko opazujemo, kako se svet vrti ... Neki moj prijatelj, ki je kakih 10 do 12 let starejši od mene, mi je rekel: Naj bo kakorkoli, imam še le 75 let in nisem še dočakal najboljšega desetletja. On pravi, da bo še le začel veselo živeti, kadar bo prekoračil 80. leto. Jaz gledam v bodočnost s precejšnjo zadovoljnostjo.

Kjer nič ni, še ropar ne vzame. Dva roparja, ki sta morala gotovo priti iz

kakega drugega mesta, sta razočarana odšla iz nacionalne banke v West Aleksandria v Zedinjenih državah Amerike, kjer sta upala dobiti bogat plen. Po roparskem načinu sta pridrla v njo in dvema moškima, ki sta tamkaj sedela, zaklicala: Roke gor. Oba moška kar verjeti nista mogla, da bandita resno mislita. Kaj se obotavljata, se zadereta bandita, prišla sva, da orepava banko. — Potem sta prišla popolnoma na napačen kraj, kajti ta banka je že pred letom dni skrahirala in ne najdete niti solda v njej. — Bandita sta nato prebrskala vse blagajne in ko sta videla, da ni v njih drugega kakor prah, ki se je tekom leta nabral, sta jo poparjena odkurila.

Cela družina v ječi. Družina Randall v mestu Salem (Zedinjene države) se vsa nahaja v državni ječi zaradi tatvine. Vendar pa je guverner oprostil gospo Randall z ozirom na to, ker bo v kratkem postala mati ter je pri tem pripomnil, da ne mara, da bi bil četrti član družine v ječi, ki je povrh še nedolžen.

Sam si izkopal grob. Nedavno sta neko nedeljo popoldne v Chikagu dva dečka našla ležati starejšega moža v plitvi jami, pokritega z listjem in smetmi. Ugotovili so pozneje da je možovo ime Luedke. Kakor je sam povedal, si je iz obupa nad svojo revščino sklenil vzeti življenje. V soboto zjutraj si je izkopal jamo, ki naj bi mu služila kot grob, se vlegel v njo, se pokril z listjem in si nato z britvijo prerezal vrat. Kljub rani pa je ostal pri življenju in tudi pri zavesti celih 27 ur, ki jih je prebil v svojem »grobu«. Moža so odpeljali v bolnico, kjer bo okrevail.

Poroča pod vodo. V Ameriki se je poročilo bogznaj koliko parov na vse mogoče načine. Amerika beleži poroke v letalu, v globokih podzemeljskih kleteh, v hlevih, v čolnih itd. Pred nedavnim časom sta sklenila dva zakonsko vez na vrhu najvišjega fabriškega dimnika. Pred nekaj dnevi so doživeli v Los Angelesu poroko pod vodo. Gospod Gutrich in gospica Wilson sta oblekla z obema pričama ter duhovnikom potapljaško obleko. Družba se je podala v kopalno dvorano v hotelu in stopila kot potapljači pod vodo. Med poročanjem so dovajali ameriško prismojeli četvorici po ceveh kisik, da so lahko dihal. Nevesta je bila oblečena pod potapljaško opremo v roza poročno obleko.

Največji park za zveri. Največji park, kjer se gibljejo vse mogoče zveri čisto prosto, je v vzhodnem Transvalu v Južni Afriki in se imenuje Krügerjev narodni park. (Paul Krüger je bil znani predsednik Burov in je umrl 14. julija 1904.) Park obsega 25.00 kvadratnih km in se podi po njem nad 100.000 komadov raznih zveri in cenijo število levov na štiristoč. Tekom 28 let obstoja tega parka beležijo samo eden slučaj, da je napadel lev iz lastnega nagiba človeka. Znamenitost parka so beli nosorogi. Najbolj nevarni in divji so hivolji. Divji bivol se loti takoj človeka, če ga le zagleda. Poganja svojo žrtev po več ur in na kratko razdaljo podleže bivolu človek. Nebroj je tamkaj ce-

ber, žiraf, divjih svinj in po rekah rečnih konj, ki se valjajo po vodi ter mlačkužah. Krokodili se ne skrivajo pred zamorci. Znamenitost parka so »Adoo Busch« sloni, ki nimajo onih dolgih zob, so izredno veliki in nevarni.

Brata imel zaprtega 12 let. V vasi Zielenzig pri Frankfurtu ob Odri je policija našla na posestvu kmeta Gundermanna na podstrešju posestnikovega brata, ki je bil 12 let zaprt v majhni sobici. Ko je policija prišla na posestvo, se je Gundermann sprva branil, dopustiti preiskavo, končno pa se je policiji posrečilo, da je preiskala hišo ter našla pod streho 50 letnega posestnikovega brata v popolnoma zapuščenem stanju. Ko je policija vstopila, se je nesrečnež skrivil pod slamnjačo, ker se je bal, da bo tepen.

Živemu postavili spomenik na pokopališču. Malo mestice v Tridentu, Ravina je nedavno doživelo zanimivost, kakršne se po svetovni vojni tudi v naših krajih dogajajo. Neki Angelo Paris, ki je bil poklican k vojakom takoj v začetku vojne, se boril v avstrijsko-ogrski armadi in bil leta 1915. ujet v Galiciji, je bil proglašen za mrtvega. Že od februarja leta 1916 ni njegova družina dobivala od njega nobenega glasu in zato so bili prepričani, da je umrl. Sedaj, po 13 letih, pa je prispelo njegovo pismo, v katerem javlja svoji družini, da je živ in zdrav. Piše, da je bil ujet v Galiciji in takoj nato odpeljan v Sibirijo. Tu je živel odrezan od ostalega sveta in ni prav nič vedel, kaj se godi po svetu in kake spremembe so nastale v Evropi. Pred petimi leti se je oženil z mlado Sibirko in sedaj živi na svojem posestvu zadovoljno v krogu svoje družine. Paris pravi, da se ne misli vrniti. Rad bi videl le svoje starše. Piše, da je v njegovi okolici še nekaj bivših avstrijskih ujetnikov, ki so se kakor on navadili na razmere. — Na pokopališču padlih vojakov v Ravini pa stoji kamen z imenom Angela Paris. Najbrž ga bodo domači veselodostojili. V Sibirijo pa ga najbrž ne bodo poslali, da bi ga mogel Angelo Paris po svoji smrti uporabiti.

Hitrost lastovke prekaša zadnji čas vsa doslejna mnenja. Za poskus so spustili v Compiègne lastovko skupno z nekaterimi poštnimi golobi, katera je nato sedla v Antverpnu, zaznamovana z barvastim znakom. Švignila je kvišku naglo liki strela, napravila ondi slineno golobu par krogov, zatem pa je vzela smer k svojemu cilju in dospela je k gnezdu, oddaljenemu 255 km za uro in osem minut. Golobje pa so prihiteli tri ure pozneje. Iz tega se je dognalo, da hitrost goloba znaša 15 m na sekundo, dočim preleti lastovka v eni sekundi 58 metrov. Iz tega je razvidno, da bi rabila lastovka pri tej brzini iz Afrike k nam le pol dneva.

Orjaški rak. Pri Newyorku so ujeli raka, ki je bil dolg 1 m, tehtal 40 funtov in bil star 40 let.

Hrana kač. Jardin des Plantes je rešil pred nekolikimi leti ameriškansko kačo, ki je kazala svojo posebnost v hrani. Kača (boa) je bila čez tri metre dolga in je dobila tekom šestih let samo štiriintridesetkrat hrano, in sicer

zaporedno petkrat v letu, a to v presledkih med 28 do 204 dnevi. Žival sama tirja za hrano, in sicer z znakom nemira in velike srditosti. Za hrano so ji vrgli kozliča, dasi je tudi požrla pred tem že tri zajce in eno gos. Največja žival, ki jo je kača požrla, je bila mlada koza, težka 26 liber, kar je značilo šest del njene lastne teže. Sploh pa je znano, da kača pogoltne tudi žival svoje teže in se ji ne gnusi požreti tudi drugo kačo. Tako se je prigodilo, da je požrla kača v kletki drugo mnogo večjo od sebe, ne da bi ji bila škodovala ta požrečnost.

Svoja ušesa sporočila zdravnikom. — Mogata Mis Abby Hosmer v Chikagu, stara 70 let, je poleg premoženja vpisala v svojo oporoko tudi svoja ušesa, katera daje po smrti na razpolago zdravniškim izvedencem v svrhu študija. Mis Hosmer je bila namreč že od rojstva gluha in zdravniki so z zadovoljstvom vzeli na znanje vest o tej zapuščini, ki jim bo dala priložnost, da bodo lahko našli, kaj je bil vzrok za njeno gluhost. Izkušnje, ki jih bodo pridobili pri tej preiskavi, bodo potem lahko uporabljali pri zdravljenju drugih gluhih oseb, katerih je, kakor izjavljajo, v Chikagu samem do 300.000.

Resen opomin vsem, ki žele v Belgijo. Če tudi je »Slovenec« že večkrat objavil, da je potreben za izselitev v Belgijo potni list, opremljen z belgijskim vizumom, vendar prihaja mnogo delavcev semkaj brez vizuma. Nekateri si oskrbe doma holandski vizum, pridejo v Holandijo, tam ne dobe dela, ker velja strožji predpis, pa prekoračijo mejo brez belgijskega vizuma. Posledica tega je, da nihče od teh ne dobi tu v Belgiji nikakega dela. Kakšna je nadaljnja usoda teh, ki po večini ko pridejo sem, nimajo nič več denarja, ne znam. Vem le to, da jih je bilo že nekaj primoranih napotiti se peš nazaj v domovino ter si med potoma iskati zaslužka, da se prežive. Podpisani nujno opominjam in prosim, da občinski in župni uradi ljudi, ki žele semkaj, na to opozore, da naj se nihče ne da premotiti od kogarkoli, ki bi mu svetoval, da lahko pride v Belgijo brez vizuma ali pa da dobi istega na meji. Ni resnica, da bi se dobilo v Belgiji delo brez belgijskega vizuma, kakor tudi ni res, da bi se vizum lahko dobil na meji, pač pa si mora vsak oskrbeti vizum že v domovini, sicer se mu bo tu slabo godilo. — Drago Oberžan, slovenski izseljeniški duhovnik, Eysden, St. Barbara, Belgija.

Čevljarska obrtna zadruga v Mariboru priredi za svoje člane poduk v lepljenju čevljev (starih in novih). Vsi oni gg. mojstri in pomočniki, kateri niso dobili za to posebnega povabila, pa se želijo tečaja udeležiti, naj se nujno prijavijo osebno ali z dopisnico pri načelniku zadruga v Mariboru, Orožnova ulica 8. Pouk je določen za nedeljo, dne 27. aprila in nedeljo, dne 4. maja, vsakokrat točno od pol 9. do 12. ure dopoldne v salonu hotela Halbwidi v Mariboru, Jurčičeva ulica.

Čevljarska obrtna zadruga v Mariboru naznanja svojim članom, da se vrši v ponedeljek, dne 28. aprila tega leta vajeniška in pomočniška preizkušnja. Prošnje za priпуск k preizkušnji naj se nujno vložijo pri načelniku zadruga v Mariboru, Orožnova ulica 6.

Gospa — spomlad, ko zlasti solnčni žarki obnavljajo prirodo, bote tudi Vi izrabili njihovo blagodejno moč. Kot običajno boste podvzeli splošno značenje hiše, pri čemer bo seveda Vaše perilo prvo na vrsti. Da pa ne pozabite, Vas zopet spomnim, da Vam bo za to najboljše služilo priznано pravo terpentinovomilo Gazela.

Veliki petek ruskega naroda.

Priobčil A. K.

Ruski narod preživlja žalostne dni velikega petka. Ustanavljajo se še vedno skupna komunistična gospodarstva. To se napravi tako, da kmetom v kakli vasi vzamejo vso zemljo, vso živino in vse imetje ter napravijo skupno gospodarstvo ali kolhoz kakor pravijo boljševiki. Beseda kolhoz je sestavljena iz prvih zlogov besed kolektivistično — skupno — hojajstvo — gospodarstvo. Kmetje pa postanejo na tak način navadni poljski delavci pod nadzorstvom kakega mestnega postopača. Po poročilu ruskih listov postopajo sovjetski komisarji pri ustanovitvi skupnih posestev popolnoma brezsrčno. Na Ukrajini se je tako ustanavljanje vršilo ponoči. Komunisti so kmete privezali za vozove z vrvjo okrog vratu, da so jih tako vlekli na ustanovne shode. Ljudi so izganjali skoraj nage iz hiš; sovjetski rabeljni se niso ozirali ne na bolne člane družin, ne na nosečnost žen in ne na veliki mrz 25 stopinj Celzija. Vzeli so jim vse, še zadnji košček obleke. Kulakov, to je večjih posestnikov, katerim so vzeli domove in vse imetje, pod smrtno kaznijo nihče ne sme vzeti pod streho. Mnogo ljudi se hoče izseliti iz države, a ne dajo jim dovoljenja, marveč jih zapirajo v ječe. Ljudje so vsi zbegani, nekateri znorijo, drugi si s samoumorom končajo življenje.

Ni Krimu so posestniki poklali vse ovce in sicer radi davka na volno. Davka na volno pa je tak: Od 12 ovac zahteva država letno 10 pudov (160 kg) volne. Ko so kmetje rekli, da toliko volne ne dajo ovce, jim je odgovoril sovjetski inštruktor, da morajo volno za davek prikupiti. Ker to ni mogoče, so vse ovce poklali.

Kmetje se ustanavljanju skupnih posestev silno ustavljajo. Ob mejah hoče vsled tega vse kmečko prebivalstvo bežati iz boljševiške Rusije. Ruski list »Vozroždenie« v Parizu od 31. marca tega leta poroča v dolgem dopisu iz Rige tako-le: »Po vsej zapadni meji sovjetske Rusije, začenši v Estoniji in tja do Črnega morja, je nenavadno gibanje. Zdi se, kakor da bi bila električna iskra šinila v obmejne kraje in bi vse prebivalstvo privedla v silno gibanje. Bežati izpod sovjetske oblasti, ta klic se razlega od kraja do kraja, od ene vasi do druge. Vsa obmejna Rusija se pripravlja na beg. Čakaajo, da pride pomlad, ko bodo pota suha, ko bodo ozelele drevesa in grmi. Takrat se bo dalo lažje skriti pred obmejno stražo, ki navadno strelja na bežeče begunce. Toda tudi rdeča obmejna straža ne ravna enako. Zgodili so se že slučaji, ko obmejni stražniki niso streljali, marveč so se delali tako, kot bi begunce ne videli. Ker se kmečko prebivalstvo pripravlja na beg, ostanejo seveda polja neposajena in v sovjetskih skupnih gospodarstvih vlada obupno razpoloženje. In sovjetske krajevne oblasti pošiljajo v Moskvo istotako obupna poročila: Ljudstvo se pripravlja na beg.